

Educa amb l'Art | Teatre Lliure

Jordi Prat i Coll

El teatre és una experiència i el teatre és efímer

Sota aquesta afirmació iniciarem una jornada de creació teatral. Viurem conjuntament un moment d'experiència teatral on la creació sorgirà de materials dispersos. Alguns proposats per a mi mateix, d'altres sorgits de la sessió i d'altres que vindran donats per una petita tasca prèvia encomanada a cada participant. Tots en formarem part.

Crec molt en la fragmentació, l'eclecticisme de materials a escena; i més, avui en dia. Avui en dia, podem tenir a l'ordinador quatre i cinc finestres obertes a continguts diversos i no ens tornem bojós. I és que és obvi que el nostre cervell es deixa fascinar per la juxtaposició de materials i és la massa gris i la sensibilitat del cos que la conté que en fa una lectura emotiva o no. A l'ordinador allò que li dóna sentit som nosaltres mateixos. Davant d'una expressió artística el sentit ve determinat per si d'aquella experiència en podem fer vivència emotiva. Hi trobem el sentit que hi trobem, però, és inqüestionable que aquesta dispersió de materials fa que s'activi en nosaltres la ironia. Fa que cadascú s'hagi de posicionar sobre el que està veient i fa que ens qüestionem els codis de lectura d'allò que s'esdevé dalt d'un escenari. Ens activa. Ens demana posicionament. En definitiva, ens apel·la com a comunitat. Que és el que sempre ha pretès el teatre. I és el que el fa ésser.

Durant la sessió de treball que us proposo, s'enllaçaran un seguit d'exercicis que aniran sorgint de la dinàmica de grup. En aquesta dinàmica sempre entesa com un joc, la música, la poesia, les experiències personals, l'atzar... aniran sorgint de manera natural per tal d'anar-les tenint en compte com a possibles possibilitats per esdevenir material d'espectacle. És més un camí que no pas un punt d'arribada. Per tant, la voluntat serà que a mesura que vagin sorgint propostes durant la sessió abordar com enriquir-les, com juxtaposar-les, com trenar-les per generar tensió teatral. I per no entorpir-ho excessivament, perquè tot flueixi, es reservarà una part final de reflexió per posar en comú tot allò que es consideri pertinent debatre del que hagi anat sorgint al llarg de la sessió.

D'aquí que la participació de qui s'hi vegi temptat a participar comenci ara mateix: Els participants haurien de portar escrit de casa un record del seu passat on es produís un gran o un petit canvi vital: un canvi d'escola, un canvi d'estat civil, un canvi de població, un canvi físic... L'extensió màxima ha de ser d'una pàgina (uns 4.000 caràcters amb espais) i dur-lo imprès. Per evitar reconèixer l'autoria de qui ho ha escrit el text no s'ha de dur firmat.

Per altra banda els participants haurien de venir amb roba còmoda i finalment portar un barret (tots són benvinguts: des dels de *happy festa* de cap d'any a el tricorni de la guàrdia civil, des d'un bombí a una pamela de platja).

Es tracta de voler fer, de voler fruir i de voler ser en comunitat.

Us encoratjo a experimentar pel plaer de fer-ho.

Us encoratjo, doncs, a deixar-vos sorprendre, d'aquí que em reservi fins a la trobada els materials dispersos que farem servir. Però perquè ens anem familiaritzant amb la dinàmica de treball

us proposo canviar la paraula teatre de l'encapçalament per la paraula vida i acte seguit llegir el meravellós següent sonet de José Hierro.

I si hi voleu posar ironia després de la lectura o simultàniament amb ella podríeu escoltar aquesta altra *meravella* que també es diu Vida:

<https://www.youtube.com/watch?v=mP6McTrMGUE>

VIDA

A Paula Romero

Después de todo, todo ha sido nada,
a pesar de que un día lo fue todo.
Después de nada, o después de todo
supe que todo no era más que nada.

Grito «¡Todo!», y el eco dice «¡Nada!».
Grito «¡Nada!», y el eco dice «¡Todo!».
Ahora sé que la nada lo era todo,
y todo era ceniza de la nada.

No queda nada de lo que fue nada.
(Era ilusión lo que creía todo
y que, en definitiva, era la nada).

Qué más da que la nada fuera nada
si más nada será, después de todo,
después de tanto todo para nada.

Inscriu-te a la formació a www.apropacultura.cat!